

ועסק ולא מלאתי דבר ונצור צו רשע הוא הלכתא למסירה אין להאריך וס' שטחיו יאריך. פ"ז יוס' ג' ז' אלול הקע"ד לפ"ק. ומה"ק סופר ומפד"מ:

תשובה קנב

העמקה מוסחי האזן כבוד מ"ה עקצא איג"ר כ"י אב"ד דק"ק פקידלנד מעיני ה"ל השלח לבאן לשלחו ליד האזן הסואל ז"ל ונשאר הסענה פה ח"ל: ר"ב שלום וזכרה וכל טוב לכבוד יידי הרב האזן הנשענס כ"י ע"ה כבוד מ"ה משה ויזן כ"י אב"ד ור"מ דק"ק ח"י יצ"ל וזכה"ל כבוד הרבנים המופלגים ד' עליסם יחו:

יקרת ונכתב קדשם הגיעני לכאן ואחר עד עתה ומהשיב לרב סטוד' צינה אחיכם אשר קצ"ב שחו עלי ומוחזק לזה שלח הייתי צ"ק הצריאות ל"ע וגם לא מלאתי הענין נחץ אחרי שאין לר"מ להקפיד עליו בדבר הלכה למעשה היות כי יפלא מונני הדבר מאוד על כבודכם הרעם והנשאה כי צאתם לדפוק על פתח איש רש וקבלה כוונתו אף שמועב"ה האזן כ"י לא יראה לו להיות דין לעלמו הלא יש אהו שרים רבים ונכבדים אשר קלחם יעתיים כבוד האזנים ארזי הלגנון אחרי התורה האב"ד דק"ק כ"ס והמדינה כ"י וחתי האב"ד דק"ק פ"ז כ"י ה' עליסם יחו אשר לטורן קטנס עבה מנחמי ומהם תצא תורה לישאל וכלנו גדולי מקרי לצ' תריסין אשר צמדינה דשם ולזה ראוי לי לקיים צמלמי ונמקוס גדולים אל תעמוד וחושבני גם ומעלה שזה דך פניעות כבוד לסם ח"ו כאלו האזן יצטפה אין כל ואלו להשיב ומס"כ צקולר אוננים על קובעריקו ומשלפת צקפיריס. ראשון ליון כחוצר לרייק מנחמי דעד כאן לא פליג אדמון אלא צמס דק"ל להבנים דיכול לעגנה שחטב עד שהלכין ראשה צה פליג אדמון דיכול לומר אז כמס או פטור אבל מודה אדמון דיכול לגרשה צע"ב אף דציווג האשון אקור לגרשה צלי עודה סדבר א"כ ה"כ אחר חס דרנמ"ה וכענין מ"ש הצ"ס קס"י ע"ו וע"ט לע"ד איני רואה הכרה לזה ויכילנא לומר ז"ל צהר איפכא ד"ל ללכ"ע גם לרנבן א"י לגרשה צע"ב אלא סיני דהוא מוכן לגרשה והיא אינה חולט לכ"ע א"י לכופו לכופו אף אם כינא דצעלמוא דמן אהו כמורד ור"מ כיון דאין נוח"ה לו מה שפסקו לו א"י לכופה לכופה ופלוגתייהו סיני דהוא אינו חולט לגרשה דק"ל לרנבן דיכול לעגנה והאזן ק"ל דיכול לכופו לכופה או לפטור אבל סיני דינחא לה צדק ליעצ' גלמודה י"ל דלכ"ע א"י לגרשה צע"ב ואף אם כיון דיכול לגרשה צע"ב מ"מ כ"ל דאין לדמות ענין א"י חס דרנמ"ה לאל דציווג האשון ד"ל דחס דרנמ"ה ה"י צבל אדמון וסרי צשהה עמה עשר שנים ולא ילדה דהא ציווג האשון ומגרשה צע"ב ואפע"כ נחלקו גדולי הפוסקים אם גם צה חס דרנמ"ה וע"י צ"ס סק"י קכ"ד האריך להוליא ומשמעוה הפוסקים דאף צוס"א יוכל לגרשה צע"ב והרי לדעת הצ"ס צפשיעות יש ללמוד זה מדיכול לגרשה צע"ב ציווג האשון דהא ודאי אף לר"א דק"ל ספ"א דכתובות דאין כוסין אהו להוליא מ"מ דהא ק"ל דהוא יכול לגרשה צע"ב ציווג האשון כקדמי צבריחא יוליא ויקון כחוצה דמשמע ודאי אף צע"ב דידה הלטר מה דאף חס דרנמ"ה הכי הוא א"ו דאין לדמות ללמוד זה מה א"ל דהצ"ס ק"י ע"ו וע"ט לוד רק על ענין התחייבות צמוד שלה גירש דכי סיני דציווג האשון אף רבוה לגרשה אף דמועבד מלגרשה ואין הצ"ד מנחמי אהו מ"מ כיון דהוא מוכן לגרשה לא מקרי מורד וכן צלקפה א"ס לכפואתה ה"כ אם מועבד מלגרשה מ' חס דרנמ"ה הוא מ"מ הוא עומד ולחם שטרונס לגרשה ומה לי דמועבד מ' איסור ציווג האשון או מנחה חס דרנמ"ה ומה דב' הצ"ס צק"י ע"ט צלקסו וה"ס צוס"א וכו' י"ל דיכול לגרשה צע"ב ואלו הזכיר מואיקור ציווג האשון דמשמע דינאקס שלא כחפשה חס דרנמ"ה ה"י פשוט לזה דחופסיס ההם יכול לגרשה צע"ב וכחפוק דולוי מ' חרנמ"ה אק"י לגרשה צע"ב ואף מלאתי לה"ד דה"ן צשת' ומסריק סק"י ק"ג ח"ל אונס אודות האיש אשר החנו עמו ארוסתו ואצ"ל ליתן לו דדוני' ועתה פושטי' לו הרגל הנכאה צעיני שיעמידם לפני צ"ד עוזי העיר ואם יסבימו שחם מנחות' אהו אז יצקשו מלחם שיהצו הדברים לפני מ"ל והם יעינו דצ"ד להחיר לגרשה צע"ב או לישא אחרת עכ"ל ונשמע דאף חרנמ"ה יכול לגרשה צע"ב ואולם גם זה יש לדמות ד"ל דמיירי דהיא פסקה ג"כ ע"ע כדדייקא הלשון שחם מנחות' אהו צום יכול לגרשה צע"ב אבל צלא פשעה ללא פסקה ע"ע עדיין לא שונעו א"ס יוכל לגרשה צע"ב ור"ש מנע"ה צדק פלפול להכריח דא"י חרנמ"ה האשון גם באיחוס' והאריך צביאור הירושלמי סנה מ"ס להשיב על דברי תשו' פניאל על אשר שלח יוד להג' יפה כ' וכן כתבתי גם א"י צבלין הפמ"ח גם מה שהק' על הירושלמי דאין חיל סאי' מוחיר גרשתו על א"י קטנה גם א"י עומדי צק"י זו זה ימים רבים והוספתי לצי"ל דלא מנחה זשה"כ הוא דזוה אהע"ל דהא צמנח אין סברה ומקרא ד"ל דקרא אלטרדיק סיני דחמוו העד' עומות למפרע ליכא א"י קטנס אלא דסיחושלמי נקט ה"י יותר מוחזק צפשיעות וא"כ מנ"ל צמנח הדין דהוי גוה"כ דלחע"ל וע"ש מנע"ה כ"י לתוך רעלי' דיד' שפיר חיל א"י עומד' דהיא לא נאקרו ומס' קוטס בין דמועבד צ"י אלא דסבעל אקור צה דאין לו צ"י וא"כ אחר' מנו דחיל על אשה חיל כמי על העבול לא

לכוכה וע"כ תשמוד צתולי' דוחק לומר שישום שלח כדכה או צהטי' מנח' ע"י הישואין לא הצווחה מידי אלא קריחא שמו עלי לא לשאר כקוח ועונה כלל. וכן מה"ס לא נאקרה אלא לגרש צלא עודה דצ' לז' וציווג ראשון לז"ה מרצ"י קצלה וק לגרש נאקרי אצל למוטע ומנכה שר"ע לא נאקור מוקרחת הללו אצל מוחי' צבל חרזי העבול כיון שאינה ומגרשה והרי היא אשתו אבל כ"מ שלפעמים א"ס י"ה מוחר למוטע ומנכה הכל מ"מ עדיין לא הותר לגרשה צע"ב ויה' הדבר מקור צידה ציווג הראשון א"ס תרלה להשאר כך או להתגרש ע"י רי"י דידה אע"ג שהגע הוא על אשה ועל חמהה מנחה דוחק מוחזק מ"מ סדבר יה' מקור צידה עכ"ס ולא לגרשה צע"ב ציווג הראשון או צוס"א אחר חקנת רנמ"ה וא"כ הדבר אשר דרמ"ה אחר צציווג הראשון אקור לגרשה צע"ב ד"י לה שמש צע"ב ומה שקיע מנכה חרזי העבול שוים הם מ"מ צמנכשתינו ון האירוס' שלא יכנס ולהכניס עלמו לחרזי ק"ל עופי ומגירוש' ע"כ שהא"י מייגי מויקס ויע"י צלשון מהרי"ק שרש ק"ל כמדומה לי כי אין לי ספר לעיין. וזוה ד' צאר פרט הראשון ומרצ"י אשר כהצתי ופה חתי' שציתה קולעמי. ופ"א ח"ה צענין אחר א"ס יצאו דברי פ"מ אלי אעכס עורה לראשי ואחענלם צהצ"י יחצק צצרכה שנים רבים כנפשו היפה ונפש א"י החוהם צבל חותמי צריכות:

יאמר צביני צרכה שלום וזכרה השנים להצ"ד כ"י ויסול להראות לו מנכה ה"ל אדכנתן צמנכצו שרזיחי צצאלן כ' לאמר צ"ס חלו כערות צעולה לכה"ג א"כ וסקפה רש"י הא ה"ל זכה כ' האזן כ"י לרנבן אלעזר צשתוס' סוף דרמ"ה דלחחא לא מפקדא א"כ הכל חתי עשה דולו חתי' לאשה דיד' רוחה לאו רוחה די"י והיא לא מייפקדא א"ד ותימא הא אמריקן שם אלמנה לכה"ג א"כ וצח' לא יקח כ"ל קרא אלמנה חונה לכה"ג דאזו מ"י כינא דשיט"י דלמנכה לכה"ג לא חתי' אלא לר"א דעשהה זוכה צציווגו וס"ל חרי לאוזין ולא כהלכתא כרנבן וצבנס ר"ע צעלמו לית ל"י דר"א וס"ל אין זוכה אלא מוסקרת ומסקרת חניה צה קקס ולא צחא אלא לאוקמי גם כר"א אצל רק כר"א לא ס"ד:

גמ מה שהלעי' האזן כ"י דעשה דצחולה ומעמי לא דחית מנחי עשה דולו חתי' לאשה אין כן דעת הרמב"ם ורנצ"ן דק"ל דלאו הצח מכלל עשה דחית מנחי עשה דולו חתי' לאשה וגם הרמב"ם לא מנח עשה דמלרי וחלווי וצעולה לכה"ג למולת עשה כי צמלרי וחלווי מנח לאו שלא כחענכס אחר ג' דורות וקאי אצ"ד של ישראל האוקרים אחרם לצח צקאל אחר ג' דורות עוצרים צלאו זהו ולא הזכיר כלל דעובר צעשה צתוך צ' דורות וכן צבה"ג מנח מ"ע שיקח צחולה וכן הוא צבורת כהרים שמו"ע עלי שיקח צחולה ולא מנח לעשה שלא יקח צעולה כי כל אלו אללו איס' אלא סכסר מלח ולא צחו לכלל מנין. וצמנכה לונלך סוף פ"א ומהלכות אישות כ' צפשיעות שאיני מ"ע אלא להזהיר על הצעולה לחתי' ע"ש:

ייש לי לעיין קלח כיון שמו"ע על כה"ג שיקח צחולה א"ס ה"י לו חסם קודם שכתמנה להיחם כה"ג ולהרנצ"ס אקור לכה"ג לישא צ' נשים מה יעשה וחילי א"ס נשאה צצתולי' אע"ג שזו לא ה"י כה"ג ועכשיו היא צעולתו של עלמו כצ"י י"ח של מ"ע צחולה ומעמי ואונסם א"ס היתה אשתו הראשונה צעולה וכתמנה להיחם כה"ג מ"י כינא שלריך לגרש הראשונה כדי לקיים מ"ע של צחולה ומעמי והא דחנן אינך אלמנה וכתמנה להיחם כה"ג וכו' מיירי צאלמנה צחולה אצל צעולה יגרש אפי' ציווג ראשון ואפי' לז"ס ללא יגרש א"כ מלח צה ערות דצ' הבא שחי כיון שהאזן גדול ומחיו ועיני כל ישראל עליו יגרש צלא ערות דצ' והא כן הוא א"ש הירושלמי דפריך למה לא יוכל ת"ל דה"ל קוטס ולא חקפה ומנחה ל"כ ת"ל דהוה ה"י זוכה והא"ש דמנכחתי ל"י כה"ג צלא ערות דצ' אצל לא יוכל לא ע"י אייבי צכ"ל משום דלכתי ת"ל דה"ל גרשה לכחן דאפי' העוצרוה מהתמחויותו וכדעת חוס' דיומא י"ב ע"ב דלא כיושלמוי פ"ג דארויות מ"מ כהן הדיוט מיהו הוה ואקור צברתה ומגרשה לכה"ג צלא"ה לק"ו ל"ל דכולי קרא מוחיר לעצור עליו צלא"ה הרה צקידושין ע"ג ע"ב וחי כינא אה"כ לא יגרש וצכה"ג מוחר צשהי נשים משום דקטי' גירוש' א"כ לא מקשה הראצ"ד אהרנצ"ס מויקח לו יהיידע צ' נשים למח מיירי צבה"ג מיהו דצ"י הראצ"ד צלא"ה חס תמוהים כצ' עמוד עליסם האזן מהרנצ"ן דהרי א"י קרא אהונלך יולש קאי שייחידע לקס ליולש צ' נשים כנצור למעין צפרים צקרא:

אמנם כן להראצ"ד דמגרש צעי"כ אין ליעצ' קרא להירושלמי הג"ל מויקח קרא צצברתה צעי"כ ד"ל לז"ס דאקור אה"כ שאינו ומגרש צעי"כ אלא ככנס קנן ומשום תחתי וככל פקול שאינע צכה"ג צי"כ אצל להרנצ"ס דחינו ראו' לכה"ג כלל א"ס יש לו צ' נשים וא"ס הוא סבול ומחיו צכמנה ע"כ שיהמנה היא ויגרש אשתו הראשונה או חילי כינא צכה"ג מונח' סקטן מונס כיון שהוה אינו ראו' ויחיצ' ק' סופרי האכזותם א"ך נככתן יהושע צן יאלדק צכה"ג צפני מלחכי זו ענחא שחי' גדול מונח' אשפר מנעס ח"ל וע"י צמדדש חיה פסוק קול דודי דופק אונסם לדינא יותר כראה שנתמסם סבול צכמנה ואינו ומגרש אשתו הראשונה וגם איס' חסאל עליה צחולה ומנע' שחיעקר עז וז"ח ומקוס